

STIJL&TRENDS

Gooi nooit ouwe schoenen weg...

Hip schoeisel van toen is weer of nog verkrijgbaar

SLINGBACK Jaren '80-versie van het model uit de fifties.

KLOMP Een lawaaige tijd, midden jaren '70.

HUSHPUPPIES Vintage-model (voor mijn tijd).

ROOTS Dé loophit van eind jaren '70. Het model was gebaseerd op hoe oervolkeren liepen.

COWBOYLAARS Hoe schuiner de hak, hoe stoerder.

DR.MARTENS Deze werkmanschoen was populair bij punks en skins, eind jaren '70.

KLASSIEKERS

Schoenengek Annet de Groot (46) gooit (bijna) nooit een paar weg. En dat komt mooi uit, want die jaren '50 slingbacks kunnen weer.

Wat is dat toch met vrouwen en schoenen?" Een vraag van de fotograaf die ik niet kan beantwoorden. Niet eens voor mezelf. Ja, een stukje beenverlenging: met 1,59 meter is het in dit land van melkreuzen steeds lastiger bewegen. Niks past, alles is te hoog, te groot, te breed. Maar dan zou je met drie, vier paar hakken al een eind moeten komen. In mijn schoenenkast tel ik 62 paar, en dat is nog zonder de teenslippers en sportschoenen. Gisteren stonden er nog 63, maar die matgroene sandaaltjes met sleehak kunnen écht niet meer. Uitgeluiberd, versleten en van dat matgroen is nog weinig over. Fijn! Een goed excuus om op zoek te gaan naar een nieuw paar zomerse schoenen. Ze moeten extra lengte geven en tegelijk gemakkelijk lopen, maar er ook leuk uitzien, natuurlijk.

Wat zijn de trends deze zomer? Is het nog steeds jaren '50 en '60 à la de dames uit *Madmen*? Dat zou dan al de vierde keer zijn dat ik er kek bijloopt op naaldhakken met *slingbacks* en *peeptoes*. De eerste keer dat ik me in dit modelletje hees, droeg ik mijn moeders trouwschoenen uit 1964 af. Het waren de wilde jaren van punk en new wave en alles van de rommelmarkt volstond, als het maar niet in de mode was. Maar Madonna kwam, en de Dolly Dots. Een gematigder variant van naaldhakkpumps in felle kleuren vond zijn weg naar de massa. Eind jaren '90, begin deze eeuw was het de invloed van goths en wéér Madonna die de zwarte versie met extreem scherpe neus opstuwde in de vaart der volkeren. En nu zien we één op één kopieën van de originele modellen. Ik heb paren uit alle jaargangen.

De ballerina's van vorig jaar – in de jaren '50 *flatjes* genoemd – zullen we opnieuw veel zien. Maar die vallen af, want plat. Ik ga te rade op internet. Op gosupermodel.com lees ik onder het kopje 'very hot' dat fel gekleurde pumps deze zomer het helemaal zijn. Maar die

heb ik dus al: rode, turquoise, kobaltblauwe, zwarte uiteraard, groene. Ik bezit zelfs een paar in zilverglitter. Een plaats hoger in het lijstje staan enkellaarsjes. Die zijn er weer sinds afgelopen winter en heten nu 'shooties', een combinatie van *shoes* en *booties*. Ze waren er eerder al, in de jaren '70, en dan het liefst met hoge hak, al dan niet met houten laagjesmotief, in twee kleuren met een vetertje. Een herenschoen op hakken. Ik ken ze van de

met een puntneus, met glitters, van leer, plat, met hakken, met een sleehak... Jammer dat de karakteristiek touwzolen het meestal maar net tot het einde van de zomer houden. En je moest er vooral niet mee in de regen lopen.

Een winter later moest en zou ik een paar Kickers, met in de zool één groen en één rood rondje: handig om links en rechts uit elkaar te houden. Oorspronkelijk hippieachtige schoenen die bij tieners faam

'In mijn kast tel ik 62 paar, en dat is nog zonder de teenslippers en sportschoenen'

grote zus van een schoolvriendinnetje. En de juf had ze. Toen was ik er te jong voor.

Hoe mijn schoenen eruitzien, speelt al lang een belangrijke rol. Als klein meisje was het de bedoeling dat mijn schoenen van het merk Hush Puppies waren. De enige reden was vermoedelijk die leuke bassethound uit hun reclames. Gelukkig waren het ook verantwoorde kinderschoenen, van een merk dat al sinds 1958 op de markt is. Hush Puppies bestaan nog steeds en pas nu ontdek ik waar die naam vandaan komt: de eerste salesmanager at een gelijknamig gerecht in het zuiden van de Verenigde Staten. De maïsballietjes zouden naar blaffende honden (*barking dogs*) worden gegooid om ze stil te krijgen (*hush* = sst!). De schoenen zouden zo lekker lopen dat ze honden stilkregen.

Iets later maakte ik kennis met espadrilles – ook zo'n schoenmodel dat al decennia meegaat. Aan de variant die ik op het oog had, zaten van de leuke lange veters die je om de kuit moest wikkelen. Ze zijn soms een paar jaar uit de gratie, maar telkens weer duiken ze op. Soms met een open teentje, soms

verwierven doordat de ontwerper ze had gebaseerd op het schoeisel van de spelers in de musical *Hair*.

Ook Kickers bestaan nog steeds, maar of ze nog van die rondjes hebben? In dezelfde periode vielen (jong)volwassenen voor khaki, donkerblauwe of grijze, suède halfhoge schoenen die waren afgeleid van schoeisel uit het leger, de zogenoemde *desert boots*, met als hoogtepunt de roerige jaren '60. Bordeelsluiers, heetten ze ook wel. In de jaren '80 raakten ze van het merk Clarks via de altijd hippe Italiaanse jeugd opnieuw in zwang.

In de hoogste klassen van de lagere school – het was keihard jaren '70 – droegen de rolmodelkinderen wat bij de pubers doorging voor *gers*: een veterschoen, zwart of juist in colorblocking-stijl, met vierkante hak, een gematigde plateauzool en een bolle neus. Als je pech had (ik), kreeg je een slap aftreksel waarbij het bolle van de bolle neus ver te zoeken was (ordinair, vond mijn moeder). Wat was ik jaloers op die echte bolle neuzen, tot ik zag dat ze als er iemand op ging staan, ze meteen indeukten. Misschien is dat de reden dat ik ze nooit meer gerecycled heb gezien.

Assorti: Ongeveer 25 procent van mijn schoenencollectie. FOTO'S: MARCO OKHUIZEN

Kickers: met de rode en groene stip.